щоб легше було вносити (учням і викладачу) проблемні ситуації в освітній процес.

ЛІТЕРАТУРА

1. Махмутов М.И. Принцип проблемности / Энциклопедия профессионального образования: в 3-х т. / Под ред. С.Я.Батышева. М., АПО, 1999. – С.311-314.

2. Скаткин М.Н. Проблемы современной дидктикт / М.Н.Скаткин. М.: Педагогмка , 1980. – 90 с.

ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПОЗАУРОЧНІЙ ВИХОВНІЙ РОБОТІ

Канд. пед.наук, професор Коваленко Є.І., Дмитрієва Юлія Олександрівна, магістрантка.
Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя, Ніжин, Україна

Здобувши незалежність, українська держава перебуває на шляху радикальних політичних, соціальних та економічних перетворень, обравши шлях свободи й демократії, національного відродження, цивілізованої, соціально зорієнтованої економіки, побудови нового громадянського суспільства.

Побудова і розвиток держави неможливі без патріотичного настрою її громадян. Тому на сучасному етапі в Україні патріотичне виховання розглядається як один з найважливіших компонентів політичної соціалізації. Суверенній Україні потрібні громадяни, які мають глибоко усвідомлену життєву позицію. Виховати таких особистостей можна за умови розвитку національної освіти, в якій система виховання та навчання ґрунтується на ідеях народної філософії, засадах української родинної та етнопедагогіки, народознавства, основах християнської релігії, наукової педагогічної думки.

Виховання у молодого покоління почуття патріотизму, активної громадянської позиції у справі зміцнення державності нині визнані проблемами загальнодержавного масштабу, адже відродження України неможливе без пробудження національної свідомості українського народу, насамперед молоді. Патріотизм покликаний дати новий імпульс духовному оздоровленню народу, формуванню в Україні громадянського суспільства, пріоритетами якого є громадянська свідомість, моральна та правова культури особистості, національна самосвідомість.

Виходячи з цього, патріотизм на даний час є нагальною потребою як держави, якій необхідно, щоб усі діти стали національно свідомими громадянами — патріотами, здатними забезпечити країні гідне місце в цивілізованому світі, так і особистості, яка своєю діяльнісною любов'ю до Батьківщини прагне до формування національної самосвідомості. Варто зазначити, що актуальність патріотичного виховання зумовлюється процесом становлення України як єдиної політичної нації, адже воно покликане

сприяти цілісності, соборності України, об'єднанню різних етносів і регіонів України задля національного відродження, розбудові й вдосконаленню суверенної правової держави і громадянського суспільства [2, с. 154].

Зараз наша країна переживає непрості часи і діти не можуть бути осторонь подій, які переживають вони самі, їхні близькі, родичі, просто знайомі. Сталося багато жахливих подій для українського народу – окуповано Крим, військові дії на Сході, сиротіють діти, матері ховають своїх дітей, дружини втрачають чоловіків, гинуть люди. В багатьох дітей батьки мобілізовані, багато працюють волонтерами, інші беруть участь у громадських акціях, а переважна кількість допомагають безпосередньо переселенцям із Сходу та надсилають допомогу нашій армії. Війна на сході рідної держави за єдність і незалежність нашої держави викликала вибух патріотичних почуттів українців. У сучасних суспільно-політичних умовах, коли Україна ціною життя Героїв Небесної Сотні, зусиллями українських військових, добровольців, волонтерів відстоює свободу і територіальну цілісність, національно-патріотичне виховання дітей та учнівської молоді набуває важливого та актуального значення. Сучасні події в Україні актуалізують проблему формування патріотичних почуттів у дітей та молоді. Виховання національно свідомого громадянина, духовно багатої особистості з активною, небайдужою життєвою позицією – обов'язок та покликання сучасної школи. Вважаємо, що, з огляду на виклики сьогодення, основою гармонійного розвитку особистості громадянина України є патріотизм, духовність і моральність [3, с.77].

У різні часи та епохи в усіх цивілізованих державах сім'я, школа, суспільство ставили перед собою завдання – виховати громадянина, патріота своєї країни. Патріотичне виховання сучасного школяра займає одне з головних місць у питанні формування особистості учнів загальноосвітньої школи. Наразі педагогіка і система освіти покликана допомогти становленню громадянина-патріота України, готового самовіддано розбудовувати країну як суверенну, незалежну, демократичну, правову, соціальну державу, забезпечувати її національну безпеку, сприяти єднанню українського народу та встановленню громадянського миру й злагоди в суспільстві. При цьому потрібно враховувати, що Україна має древню і величну культуру та історію, досвід державницького життя, які виступають потужним джерелом і міцним підґрунтям виховання дітей. У виховному процесі важливе місце мають посісти народна філософія, народна мудрість, національні ідеї та ідеали, що є тим підґрунтям, на якому зростає національна свідомість, гідність, самоповага [1].

Таким чином на сучасному етапі проблема формування патріотизму набуває особливого значення. Тому обрана тема дослідження «Патріотичне виховання молодших школярів у позаурочній виховній роботі» є досить актуальною.

Список використаної літератури:

1. Державна національна програма "Освіта" (Україна XXI ст.). – К.1994.
2. Карпенчук С.Г. Теорія і методика виховання . Навчальний посібник для студентів вищих педагогічних навчальних закладів./ 2-ге видання, доповнене і перероблене.// КИЇВ. - «ВИЩА ШКОЛА». – 2005. – 320 с.
3. Кульчицький В.Й. Філософсько-світоглядні передумови розвитку патріотичного виховання в Україні (історичний аспект)/ В.Й.Кульчицький // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія педагогіка і соціальна робота. – 2013. – №30. – С.76-78.

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ВЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНОГО ЦИКЛУ В УМОВАХ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ

Добрянська О.М., завідувачка лабораторії природничо-математичних дисциплін кафедри природничо-математичної освіти КВЗН «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради, Дніпро, Україна

У сучасних умовах розвитку неперервної освіти в рамках впровадження ключової реформи Міністерства освіти і науки – Нової української школи важливо зосередити увагу на професійному розвитку вчителів природничо-математичного циклу в умовах неперервної освіти.

Це питання актуальне для вчителів природничо-математичного циклу, тому що в більшості міжнародних засобів вимірювання навчальних досягнень досліджують якість математичної, природничої освіти, або інформативно-комунікаційну грамотність. До цих засобів належать: PISA (міжнародна програма оцінки знань та умінь учнів за напрямками «грамотність читання», «математична грамотність», «природничо-наукова грамотність»), TIMSS (міжнародне дослідження якості математичної та природничо-наукової освіти), PIRLS (міжнародний проект «Вивчення якості читання та розуміння тексту»), IEAP (дослідження порівняльної оцінки математичної підготовки учнів), CIVICS (порівняльна оцінка громадянської освіти випускників середньої та основної школи), SITES (порівняльне дослідження інформаційних та комунікаційних технологій в освіті) [1].

Ми погоджуємось з думкою М. Бирки про те, що неперервна освіта загалом є невід'ємною частиною професійного розвитку людини. Власне професійний розвиток у контексті неперервної освіти – це процес змін, що проходить у свідомості особистості й передбачає невпинне наближення до досконалості у конкретній галузі, професії, спеціальності [2, с. 25]. Професійний розвиток вчителів природничо-математичних дисциплін у післядипломній освіті реалізується шляхом курсового підвищення кваліфікації в регіональному інституті післядипломної педагогічної освіти та методичною роботою вчителя у міжкурсовий період [2, с. 30].